

tuần tin

HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VIỆT NAM

THÚ NĂM 15-3-2012

Năm 2012 - Số 11

**SUY NIỆM
TIN MỪNG
CHÚA NHẬT**

*

Ngày 18-3-2012**Chúa nhật 4 Mùa Chay****Năm B****Chuông tối hơn sáng****LỜI CHÚA: Ga 3,14-21**

Khi ấy, Đức Giêsu nói cùng ông Nicôđêmô rằng: “Như ông Môsê đã giương cao con rắn trong sa mạc, Con Người cũng sẽ phải được giương cao như vậy, để ai tin vào Người thì được sống muôn đời. Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một, để ai tin vào Con của Người thì khỏi phải chết, nhưng được sống muôn đời. Quả vậy, Thiên Chúa sai Con của Người đến thế gian, không phải để lèn án thế gian, nhưng là để thế gian, nhờ Con của Người, mà được cứu độ. Ai tin vào Con của Người, thì không bị lèn án; nhưng kẻ không tin, thì bị lèn án rồi, vì đã không tin vào danh của Con Một Thiên Chúa. Và đây là bản án: ánh sáng đã đến thế gian, nhưng người ta đã chuông bóng tối hơn ánh sáng, vì các việc họ làm đều xấu xa. Quả thật, ai làm điều ác, thì ghét ánh sáng và không đến cùng ánh sáng, để các việc họ làm khỏi bị chê trách. Nhưng kẻ sống theo sự thật, thì đến cùng ánh sáng, để thiên hạ thấy rõ: các việc của người ấy đã được thực hiện trong Thiên Chúa”.

SUY NIỆM

Cúp điện bất ngờ là điều gây khó chịu. Trong bóng tối, người ta đi tìm hộp quẹt, tìm ánh sáng để thắp lên một ngọn nến, một cái đèn dầu. Nói chung chẳng ai thích bóng tối, vì bóng tối là dấu hiệu của lạc hậu, thiếu văn minh. Ấy thế mà cũng có những người mê bóng tối. Bóng tối của quán bia ôm, của karaokê, của sàn nhảy... Phải bỏ tiền ra để mua

(xem tiếp trang 2)

WHD (13.03.2012) / VIS – Sáng 10 tháng Ba 2012, Đức hồng y Quốc vụ khanh Tarcisio Bertone, SDB và Đức Tổng giám mục Angelo Becciu, Phụ tá quốc vụ khanh, đã đệ trình lên Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI sách Niên giám Tòa Thánh (*Annuario Pontificio*) ấn bản 2012 và sách Niên giám thống kê của Giáo Hội (*Annuario Statisticum Ecclesiae*). Hiện diện trong buổi lễ còn có các viên chức chịu trách nhiệm biên soạn và in ấn các sách này.

Một bản ghi chú liên quan đến việc đệ trình này đã nêu bật một số sự kiện trong ấn bản mới. Năm 2011, Đức Thánh Cha đã thiết lập 8 giáo phận mới, một giáo hạt tòng nhân và một giáo hạt quân đội. Một Tổng giáo phận và 8 giáo phận đã được nâng lên hàng Trưởng giáo tỉnh; một hạt phủ doãn, một hạt đại diện tông

tòa và một hạt phủ doãn tông tòa được nâng lên hàng giáo phận, và một vùng truyền giáo tự lập “*sui iuris*” được nâng lên hạt phủ doãn tông tòa.

Các thông tin trong sách Niên giám mới dày hơn 2000 trang này cho biết các chi tiết về Giáo Hội Công giáo trong năm 2010 tại 2.966 địa hạt trên toàn cầu. Số tín hữu Công giáo trên thế giới tăng thêm 15 triệu, từ 1.181 triệu năm 2009 lên 1.196 triệu trong năm 2010, tương ứng với mức

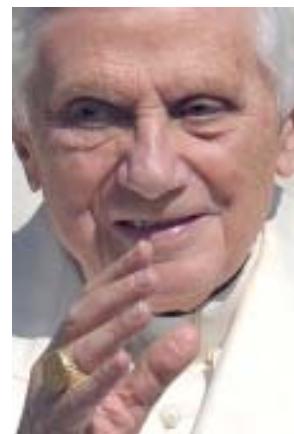
(xem tiếp trang 3)

Thinh lặng để nghe được tiếng Chúa

WHD (08.03.2012) / VATICAN RADIO – Sau tuần tĩnh tâm mùa Chay vừa kết thúc cuối tuần qua, Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI đã tiếp tục các buổi tiếp kiến chung ngày thứ Tư hằng tuần với loạt bài giáo lý về cầu nguyện.

Trong buổi tiếp kiến chung hôm qua, 07 tháng Ba, DTC nói về tầm quan trọng của sự thinh lặng trong mối tương quan của chúng ta với Thiên Chúa.

Trong đời sống cầu nguyện của Chúa Kitô, và đặc biệt là trong kinh nghiệm của Ngài về Thánh Giá, chúng ta thấy thinh lặng và lời nói không ngừng tác động lẫn nhau. Sự thinh lặng cực độ của Chúa Giêsu trên thập giá là lời nói cuối cùng của Ngài với Chúa Cha, là lời cầu nguyện cao cả của Ngài. Để nghe được tiếng Chúa chúng ta cần trau giồi sự thinh lặng bên ngoài và bên trong, như thế tiếng Chúa mới có

thể vang lên trong lòng chúng ta và nắn đúc cuộc sống chúng ta.

DTC nói tiếp, Chúa Giêsu dạy chúng ta rằng Thiên Chúa cũng nói với chúng ta, đặc biệt là vào những thời điểm khó khăn. Người nói bằng sự thinh lặng, mời gọi chúng ta vững tin hơn và tin thác vào lời Người đã hứa.

Chúa Giêsu là người thầy vĩ đại dạy chúng ta cầu nguyện. Chúng ta học được nơi lời cầu nguyện của Ngài cách thưa chuyện cùng Cha trên trời với lòng tin tưởng của những đứa con được Cha yêu quý.

DTC nói: “Trong cuộc đối thoại cha con này, chúng ta cũng được chỉ dạy để nhận biết những quà tặng của Thiên Chúa và vâng theo ý Chúa, để cuộc sống chúng ta có ý nghĩa và được dẫn dắt”.

(xem tiếp trang 4)

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

được bóng tối. Bóng tối đồng lõa, che đầy, lấp liếm, làm mặt nạ. Bóng tối trong tâm hồn cần có bóng tối ở ngoài. Nó sợ ánh sáng làm lộ chân tướng. “Ánh sáng đã đến thế gian, nhưng người ta đã chuộng bóng tối hơn ánh sáng, vì các việc họ làm đều xấu xa”. Ghét ánh sáng, chuộng bóng tối: đó là thảm kịch nơi lòng con người, bởi lẽ con người được sinh ra để sống cho ánh sáng.

Lắm khi người ta từ chối tin vào Đức Kitô, từ chối đến với ánh sáng và sự thật, chỉ vì đời họ chìm trong bóng tối và giả trá. Những lý do biện minh cho sự từ chối này thường đến sau khi đã chọn lựa. Cần thay đổi cuộc sống để tin hơn vào Thiên Chúa, nhưng cũng cần can đảm đến với ánh sáng dù biết mình đang chìm trong bóng tối; hay đúng hơn, vì biết mình nô lệ cho bóng tối mà ta khao khát vươn tới ánh sáng. Đừng trốn chạy ánh sáng như Adam, Evà. Hãy để cho ánh sáng vén mỏ chính mình, bắt ta đối diện với sự thật trần trụi về mình, để rồi ta được rực rõ trong niềm vui.

Chỉ có một cách ra khỏi bóng tối đó là trở lại với ánh sáng, bằng cách ngược nhìn lên... Dân Do Thái xưa trong sa mạc đã được chữa lành nhờ tin tưởng nhìn lên con rắn đồng treo trên cây gỗ. Ngày nay, chúng ta được cứu độ, được sự sống đời đời nhờ tin tưởng nhìn lên Đức Giêsu bị treo trên thập giá. Thập giá là tột cùng của nhục nhã đớn đau, nhưng cũng là biểu hiện tuyệt vời của một tình yêu. Kitô hữu không phải là người tôn thờ đau khổ, nhưng là người say mê tình yêu: tình yêu của Cha khi trao ban người Con yêu dấu, tình yêu của Con khi hiến tặng mạng sống mình. Nhiều nơi đã đặt tượng Chúa phục sinh trên thập giá, nhờ đó bầu khì nhà thờ tươi vui hơn. Nhưng ta vẫn không được quên nhìn lên thân xác bầm tím nát tan của Đức Giêsu trên Núi Sọ.

Ước gì tôi biết nhìn lên tình yêu bị treo và trở lại với ánh sáng để ánh sáng đưa tôi vào sâu hơn trong tình yêu.

CẦU NGUYỆN

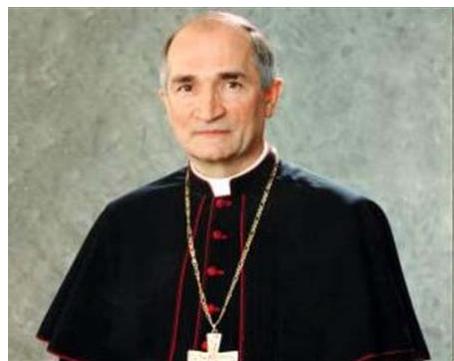
Lạy Chúa Giêsu
tạ ơn Chúa đã cho chúng con
ánh sáng mặt trời, mặt trăng,

(xem tiếp trang 3)

Tòa Thánh: “Nhiệm vụ của Chính phủ không phải là xác định tôn giáo hay công nhận giá trị của tôn giáo”

WHĐ (07.03.2012) – Ngày 27 tháng Hai 2012, Hội đồng Nhân quyền Liên hợp quốc đã khai mạc khóa họp lần thứ 19 tại Geneva, Thụy Sĩ với sự tham gia của hơn 80 bộ trưởng cùng nhiều quan chức cấp cao từ các quốc gia thành viên và đại diện các tổ chức quốc tế. Khóa họp kéo dài trong 4 ngày.

Phái đoàn Tòa Thánh đã tham gia Khóa họp này với tư cách Quan sát viên thường trực tại Liên hợp quốc. Ngày 1 tháng Ba, Đức Tổng giám mục Silvano M. Tomasi đã có bài phát biểu tại Hội đồng như sau:

Thưa Bà Chủ tịch,

Ngày nay việc thực hiện quyền con người là một thách đố khó khăn, đặc biệt là đối với các quyền cơ bản và bất khả nhượng như “tự do tư tưởng, tự do lương tâm, tự do tôn giáo hay tín ngưỡng”.

Trong nhiều yếu tố, những thay đổi chính trị, nhận thức sai lầm về vai trò của tôn giáo, thủ đoạn, và sự hiểu biết mơ hồ về chủ nghĩa thế tục đã dẫn đến tình trạng bất bao dung và thậm chí đàn áp thẳng tay con người vì niềm tin tôn giáo. Quyền tự do thể hiện tôn giáo hay tín ngưỡng của mình trong việc giảng dạy, hành đạo, việc thờ phượng và tuân giữ luật đạo, vốn được đảm bảo bởi luật nhân quyền và các tổ chức quốc tế, lại bị coi thường tại nhiều nơi trên thế giới. Những chính sách và áp dụng ngột ngạt như vậy khiến cho nhiều công dân muốn đóng góp vào đời sống xã hội và sự tiến bộ ở đất nước họ phải gặp nguy hiểm. Tòa Thánh đánh giá cao việc Hội đồng Nhân quyền thường xuyên quan tâm đến vấn đề chính yếu này cũng như những nỗ lực liên quan và các quyết định do Cơ quan Thủ tục đặc biệt ban hành.

Tuy nhiên, tại nhiều quốc gia, khoảng cách đang gia tăng giữa các

nguyên tắc được mọi người nhìn nhận và việc áp dụng chúng nơi người dân trong đời sống hằng ngày. Những nghiên cứu nghiêm túc đưa ra các dữ liệu đáng tin cậy về các kiểu vi phạm nghiêm trọng quyền tự do tôn giáo hiện nay lặp đi lặp lại. Kitô hữu không phải là nạn nhân duy nhất, nhưng các cuộc tấn công khủng bố nhắm vào các Kitô hữu ở châu Phi, Trung Đông và châu Á đã gia tăng 309% từ năm 2003 đến 2010. Khoảng 70% dân số thế giới sống tại các quốc gia có những hạn chế về tín ngưỡng tôn giáo và hành đạo, và các cộng đồng tôn giáo thiểu số phải trả giá đắt nhất.

Nói chung, việc gia tăng những hạn chế về tôn giáo có ảnh hưởng đến hơn 2,2 tỉ người. Những người này hoặc không được xã hội bảo vệ, hoặc phải chịu những hạn chế bất công do chính phủ áp đặt, hoặc trở thành nạn nhân của bạo lực do một sự mù quáng bốc đồng. Hiển nhiên là cộng đồng quốc tế cần nỗ lực hơn nữa để bảo vệ mọi người được hưởng quyền tự do tôn giáo và thực hành tôn giáo. Hành động như vậy càng cấp bách vì trong nhiều quốc gia tình hình đang xấu đi và vì báo cáo thực tế về các vi phạm này bị coi nhẹ, mặc dù thực tế, nó cần được nhấn mạnh trong các báo cáo thích đáng.

Tuyên ngôn về Quyền con người chỉ cho thấy tôn trọng nhân phẩm của mọi người là nền tảng để xây dựng việc bảo vệ quyền con người. Trong hoàn cảnh hiện nay, cần nhắc lại rằng các quốc gia phải bảo đảm cho mọi công dân của họ được hưởng quyền tự do tôn giáo trên phương diện cá nhân, gia đình, cũng như cộng đồng, và tham gia vào lĩnh vực công cộng. Trên thực tế, tự do tôn giáo không phải là một quyền phát sinh, hoặc được ban phát, mà là một quyền căn bản và bất khả nhượng của con người. Không được coi niềm tin tôn giáo là có hại hoặc mang tính tấn công chỉ vì nó khác với đa số. Nhiệm vụ của Chính phủ không phải là xác định tôn giáo hay công nhận giá trị của nó, nhưng là trao cho các cộng đồng tôn giáo tư cách pháp nhân để họ có thể hoạt động một cách hòa bình trong khuôn khổ luật pháp. Tôn trọng tự do tôn giáo của mọi người có thể bị đe dọa ở những nơi mà khái niệm “Tôn giáo nhà nước” được công nhận, đặc biệt khi

(xem tiếp trang 4)

tăng trưởng 1,3%. Trong hai năm qua số người Công giáo được rửa tội trên thế giới vẫn ổn định ở mức khoảng 17,5%.

Tỉ lệ người Công giáo so với dân số thay đổi đáng kể giữa các châu lục. Tại Nam Mỹ tỉ lệ này giảm từ 28,54% xuống còn 28,34% và ở châu Âu từ 24,05% xuống còn 23,83%; trong khi gia tăng ở châu Phi từ 15,15% lên 15,55% và ở Đông Nam Á từ 10,47% lên 10,87%.

Số giám mục tăng từ 5065 đến 5104 (0,77%). Sự gia tăng này là tại châu Phi (16 giám mục), châu Mỹ (15 giám mục) và châu Á (12 giám mục), trong khi lại giảm nhẹ ở châu Âu (từ 1607 còn 1606 giám mục) và châu Đại Dương (từ 132 còn 129 giám mục).

Con số linh mục đã gia tăng từ năm 2000 vẫn tiếp tục gia tăng đều đặn. Trong năm 2010, tổng số linh mục là 412.236, bao gồm 227.009 linh mục giáo phận và 135.227 linh mục dòng, trong khi năm 2009 có 410.593 linh mục (275.542 linh mục giáo phận và 135.051 linh mục dòng). Riêng từng châu lục: số linh mục tăng ở châu Á (1695), châu Phi (765), châu Đại Dương (52) và châu Mỹ (42), trong khi giảm ở châu Âu (905).

Số phó tế vĩnh viễn tăng 3,7%, từ 38.155 trong năm 2009 lên 39.564 trong năm 2010. Đa số các phó tế

vĩnh viễn ở tại Bắc Mỹ (64,3%) và châu Âu (33,2%).

Chiều hướng sụt giảm số tu sĩ nam nay đã đảo ngược. Từ 54.229 trong năm 2009 đã tăng lên 54.665 trong năm 2010. Riêng từng châu lục: Nam Mỹ giảm 3,5%, Bắc Mỹ giảm 0,9%, châu Âu không thay đổi, trong khi châu Á tăng 4,1% và châu Phi tăng 3,1%.

Số nữ tu giảm mạnh, từ 729.371 trong năm 2009 đã giảm xuống 721.935 trong năm 2010. Riêng từng châu lục: châu Âu giảm 2,9%, châu Đại Dương giảm 2,6% và châu Mỹ giảm 1,6%, châu Phi và châu Á đều tăng 2%.

Số đại chủng sinh triết học và thần học tại các chủng viện giáo phận và dòng tu đã tăng liên tục trong năm qua, từ 114.439 trong năm 2005 lên 111.990 trong năm 2010, đạt tỉ lệ tăng 4%. Số này giảm 10,4% ở châu Âu, 1,1% ở châu Mỹ, nhưng tăng 14,2% ở châu Phi, 13% ở châu Á và 12,3% tại châu Đại Dương. ■

(VIS, 10-03-2012)

Tân Phúc âm hóa bắt đầu nơi tòa giải tội

WHD (10.03.2012) – Sáng 09 tháng Ba, Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI đã tiếp 1.300 linh mục và phó tế hiện đang tham gia một khóa học hàng năm về “tòa trong” do Tòa Ân giải Tối cao tổ chức.

ĐTC nhấn mạnh tầm quan trọng của việc chuẩn bị đầy đủ về các phương diện thần học, thiêng liêng và giáo luật cho vị giải tội. Ngài lưu ý rằng bí tích Hòa giải rất cần thiết cho đời sống đức tin và liên kết chặt chẽ với việc loan báo Tin Mừng. “Thực vậy, các bí tích và việc loan báo Lời Chúa không bao giờ được tách rời nhau. Linh mục thay mặt Chúa Kitô là Sứ giả của Chúa Cha để tiếp tục sứ mệnh của Người qua “lời” và “bí tích”, trong cả hồn và xác, cả dấu chỉ và lời nói”.

Vì vậy, bí tích Giải tội là một khía cạnh quan trọng của Tân phúc âm hóa. “Hoán cải tâm hồn thực sự nghĩa là mở lòng ra để Chúa biến đổi và tái tạo, đó là “động cơ” của mọi thứ hoán cải và trở thành một sức mạnh đích thực cho việc truyền giáo. Khi xung tội, hối nhán được công chính hóa, tha thứ và thánh hóa do lòng thương xót nhưng không của Thiên Chúa... Chỉ những ai để cho ơn sủng Chúa đổi mới mình sâu xa mới có thể đón nhận và do đó loan báo tính mới mẻ của Tin Mừng”. Tất cả các thánh trong lịch sử đã

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

và ánh sáng từ những nguồn năng lượng trên mặt đất.

Tạ ơn Chúa vì Chúa đã gọi chúng con là ánh sáng. Đó là vinh dự và cũng là một trách nhiệm nặng nề.

Xin cho chúng con có khả năng đẩy lui bóng tối của hận thù và bất công, của buồn phiền và thất vọng.

Xin cho chúng con biết giữ gìn ngọn lửa mà Chúa đã thắp lên trong lòng chúng con, và biết vâng theo những soi sáng của Chúa qua từng phút giây của cuộc sống.

Lạy Chúa Giêsu, cuộc chiến giữa ánh sáng và bóng tối vẫn còn tiếp diễn trên thế giới và trong lòng chúng con.

Ước gì chúng con đừng chỉ lo nguyên rủa bóng tối, nhưng can đảm thắp lên những ngọn lửa, để cả trái đất ngập tràn ánh sáng Chúa. ■

Lm Antôn Nguyễn Cao Siêu, SJ

làm chứng cho mối quan hệ chặt chẽ này giữa sự thánh thiện và bí tích Hòa Giải. Chính việc Tân phúc âm hóa “có được sức sống từ sự thánh thiện của các con cái của Giáo Hội, từ sự hoán cải mỗi ngày của cá nhân và cộng đoàn để ngày càng nên giống Chúa Kitô hơn”.

ĐTC nhắc nhở mọi người rằng, khi cử hành bí tích Hòa giải, linh mục là công cụ giúp cho con người và Thiên Chúa dễ dàng gặp gỡ nhau. Hối nhân hết lòng mong muốn thay đổi để được Chúa thương xót, để nhờ bí tích này được gặp lại và đón nhận Chúa Kitô”.

ĐTC nói thêm: “Như vậy anh em sẽ trở thành cộng tác viên và nhân vật chính của biết bao “khởi đầu mới” của những hối nhân mà anh em sẽ gặp. Tân Phúc âm hóa bắt đầu nơi tòa giải tội, trong cuộc gặp gỡ huyền nhiệm giữa lời khẩn cầu khôn nguôi của con người và lòng thương

(xem tiếp trang 4)

Tòa Thánh: Nhiệm vụ của Chính phủ...

tôn giáo nhà nước trở thành nguồn gốc của đối xử bất công với người khác, dù là người có niềm tin tôn giáo khác hoặc người không tin.

Ngoài những vấn đề về từ thiện, vấn đề gay cấn đối đầu với việc cỗ vũ và bảo vệ quyền con người trong lĩnh vực tự do tôn giáo là sự bất bao dung - vốn dẫn đến bạo lực và giết hại nhiều người vô tội hằng năm đơn giản chỉ vì niềm tin tôn giáo của họ. Do đó, trách nhiệm chung và thực tế là duy trì sự khoan dung lẫn nhau và tôn trọng các quyền con người và bình đẳng hơn nữa giữa các công dân thuộc các tôn giáo khác nhau để đạt được một nền dân chủ lành mạnh – trong đó, vai trò chung của tôn giáo và sự phân biệt giữa các tôn giáo và các lĩnh vực thế tục được công nhận. Trong thực tế cuộc sống, khi được sống trong bối cảnh chấp nhận lẫn nhau, các quan hệ giữa đa số và thiểu số cho phép mọi người hợp tác và thỏa thuận với nhau, đồng thời mở đường cho sự cùng tồn tại hòa bình và xây dựng. Tuy nhiên, để đạt được mục tiêu mong muốn này, cần phải vượt qua một nền văn hóa hạ thấp giá trị con người và có ý định loại bỏ tôn giáo ra khỏi đời sống công cộng. Đức giáo hoàng Bênêđictô XVI đã mô tả rõ tình trạng này: “Đáng buồn thay, tại một số quốc gia, chủ yếu là ở phương Tây, người ta ngày càng ít gặp - trong giới chính trị và văn hóa, cũng như trong các phương tiện truyền thông-, sự tôn trọng và có khi lại là thù địch, nếu không nói là khinh miệt, đối với tôn giáo và nhất là đối với Kitô giáo. Rõ ràng là nếu chủ thuyết tương đối được coi như một yếu tố thiết yếu của nền dân chủ, thì có nguy cơ người ta sẽ coi chủ nghĩa thế tục theo nghĩa loại trừ, hay chính xác hơn, phủ nhận tầm quan trọng xã hội của tôn giáo. Nhưng một cách tiếp cận như vậy sẽ tạo ra sự đối đầu và chia rẽ, làm rối loạn bình an, gây hại cho môi sinh của con người và nói chung, một khi loại trừ những cách tiếp cận khác với cách của mình, thì sẽ kết thúc trong một điểm chết. Vì thế cần cấp thiết phác họa một chủ nghĩa thế tục tích cực và cởi mở, căn cứ trên quyền tự chủ chính đáng của quyền thế tục và quyền thiêng liêng, có thể thúc đẩy sự hợp tác lành mạnh và một tinh thần chia sẻ trách nhiệm”.

Thinh lặng để nghe được tiếng Chúa

Sau bài giáo lý, ĐTC đã chào thăm các nhóm hành hương bằng nhiều ngôn ngữ. Đặc biệt, ĐTC đã có lời chào Đức Thượng Phụ Nerses Bedros XIX Tarmouni, Thượng phụ Celicia của các tín hữu công giáo Armenia và các giám mục Công giáo Armenia thuộc nhiều châu lục về Roma tham dự Công nghị.

ĐTC cũng bày tỏ lòng biết ơn chân thành đến các giám mục về lòng trung thành đối với di sản của truyền thống Kitô giáo đáng kính của họ và với người kế vị Thánh Phêrô. ĐTC

đã ban Phép Lành Tòa Thánh và hứa cầu nguyện cho các nghị phụ tham dự Công nghị, hy vọng họ sẽ khuyến khích các mục tử hiệp thông và hiểu biết nhau hơn nữa, cũng như đem lại động lực mới cho người Công giáo Armenia trên con đường làm chứng cho Chúa Kitô và Giáo Hội một cách quảng đại và vui tươi.

Kết thúc, ĐTC nhắc đến các mục tử và tín hữu tại vùng Trung Đông. Ngài cầu nguyện cho họ và khích lệ họ kiên trì và hy vọng trong những đau khổ lớn lao mà họ đang phải gánh chịu. ■

(Vatican Radio, 07-03-2012)

Tân Phúc âm hóa bắt đầu nơi tòa giải tội

xót của Thiên Chúa, chỉ nơi đây mới đáp ứng nhu cầu của nhân loại về “vô biên”. Nếu các tín hữu thực sự cảm nghiệm được lòng thương xót của Chúa Kitô trong bí tích này, “họ sẽ trở thành chứng nhân đáng tin cậy về sự thánh thiện, vốn là mục tiêu của Tân Phúc âm hóa”.

ĐTC tiếp tục giải thích rằng những vấn đề này lại càng quan trọng hơn khi những người liên quan là các linh mục, muôn cộng tác trong công cuộc Tân Phúc âm hóa, phải là người đầu

tiên đổi mới nhận thức về chính mình là những tội nhân cần được tha thứ nhờ bí tích Hòa giải để đổi mới cuộc gặp gỡ với Chúa Kitô.

Kết luận, ĐTC khích lệ các linh mục và phó tế: “Anh em hãy luôn để cho tính mới mẻ của Chúa Kitô là trọng tâm và lý do của đời sống linh mục, để những ai đến gặp anh em, nhờ sứ vụ của anh em, có thể nói như Anrê và Gioan đã nói: “Chúng tôi đã gặp Đáng Cứu Thế”. Như thế, mỗi lần đi xưng tội, mà nhờ đó mỗi Kitô hữu được đổi mới, là một bước tiến trong công cuộc Tân Phúc âm hóa”. ■

(VIS, 09-03-2012)

Thưa Bà chủ tịch,

Tôn giáo không phải là một mối đe dọa, nhưng là một nguồn lực. Tôn giáo góp phần vào sự phát triển của các nền văn minh, và điều ấy tốt cho mọi người. Các hoạt động và tự do tôn giáo cần được bảo vệ để sự hợp tác giữa các tôn giáo và xã hội có thể thăng tiến công ích. Một nền văn hóa khoan dung, chấp nhận lẫn nhau và đối thoại là cấp bách. Hệ thống giáo dục và truyền thông đóng vai trò quan trọng bằng cách loại bỏ thành kiến ##và hận thù khỏi sách giáo khoa, tin tức và báo chí, và phổ biến thông tin chính xác và công bằng về mọi nhóm thành phần trong xã hội. Tuy nhiên, việc thiếu giáo dục và thông tin, vốn tạo điều kiện cho người ta dễ dàng thao túng con người để hưởng lợi về chính trị, lại thường có liên quan đến tình hình

kém phát triển, nghèo đói, thiếu tham gia quản lý xã hội một cách hiệu quả.

Một môi trường công bằng xã hội hơn sẽ là mảnh đất màu mỡ cho việc thực hiện mọi quyền của con người. Các tôn giáo là những cộng đồng dựa trên niềm tin và tự do tôn giáo bảo đảm sẽ đóng góp các giá trị đạo đức mà nếu không có các giá trị này thì cũng chẳng có tự do của mọi người. Vì lý do đó, trách nhiệm cấp bách và giúp ích của cộng đồng quốc tế là chống lại khuynh hướng gia tăng bạo lực với các nhóm tôn giáo cũng như chống lại điều sai lầm và thái độ trung lập giả trá nhằm mục đích trung lập hóa tôn giáo trong thực tế.

Xin cảm ơn Bà Chủ tịch. ■

(Vatican Radio, 02-03-2012)

**Tuần tin Hội đồng Giám mục Việt Nam tuyển chọn bài viết,
tin tức từ hdgmvietnam.org,
phát hành thứ Năm hằng tuần trên trang hdgmvietnam.org
theo dạng pdf**